

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera întâi)

18 noiembrie 2015 *

„Dumping — Importurile de anumite compresoare originare din China — Refuz parțial al rambursării taxelor antidumping achitate — Stabilirea prețului de export — Deducerea taxelor antidumping — Modificarea efectelor în timp ale unei anulări”

În cauza T-73/12,

Einhell Germany AG, cu sediul în Landau an der Isar (Germania),

Hans Einhell Nederlands BV, cu sediul în Breda (Țările de Jos),

Einhell France SAS, cu sediul în Villepinte (Franța),

Hans Einhell Österreich GmbH, cu sediul în Viena (Austria),

reprezentate de R. MacLean, solicitor, și de A. Bochon, avocat,

reclamante,

împotriva

Comisiei Europene, reprezentată de A. Stobiecka-Kuik, de K. Talabér-Ritz și de T. Maxian Rusche, în calitate de agenți,

pârâtă,

având ca obiect o cerere de anulare în parte a Deciziilor C(2011) 8831 final, C(2011) 8825 final, C(2011) 8828 final și C(2011) 8810 final ale Comisiei din 6 decembrie 2011 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză și, în ipoteza în care Tribunalul anulează aceste decizii, menținerea în vigoare a efectelor respectivelor decizii până la adoptarea de către Comisie a măsurilor necesare pentru executarea hotărârii Tribunalului care urmează să fie pronunțată,

TRIBUNALUL (Camera întâi),

compus din domnul H. Kanninen, președinte, doamna I. Pelikánová și domnul E. Buttigieg (raportor), judecători,

grefier: domnul L. Grzegorzcyk, administrator,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 12 decembrie 2014,

* Limba de procedură: engleza.

pronunță prezenta

Hotărâre

Istoricul cauzei

- 1 Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederlands BV, Einhell France SAS și Hans Einhell Österreich GmbH (denumite în continuare, împreună, „reclamantele”) sunt patru societăți care aparțin grupului Einhell, care importă printre altele compresoare de aer originare din China. În special, acestea importă, cu destinația Uniunea Europeană, compresoare pe care le cumpără de la Nu Air (Shanghai) Compressors and Tools Co. Ltd (denumită în continuare „Nu Air Shanghai” sau „producătorul-exportator”), societate cu sediul în China care face parte din grupul Nu Air.
- 2 Prin Regulamentul (CE) nr. 261/2008 din 17 martie 2008, Consiliul Uniunii Europene a instituit o taxă antidumping definitivă la importurile de anumite compresoare originare din Republica Populară Chineză (JO L 81, p. 1). Compresoarelor fabricate de Nu Air Shanghai, vizate de Regulamentul nr. 261/2008 (denumite în continuare „produsul în cauză”), le-a fost aplicată o taxă antidumping de 13,7 %.
- 3 Între iunie 2009 și iunie 2010, reclamantele au introdus, în conformitate cu dispozițiile articolului 11 alineatul (8) din Regulamentul (CE) nr. 384/96 al Consiliului din 22 decembrie 1995 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO 1996, L 56, p. 1, Ediție specială, 11/vol. 12, p. 223), cu modificările ulterioare [înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1225/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind protecția împotriva importurilor care fac obiectul unui dumping din partea țărilor care nu sunt membre ale Comunității Europene (JO L 343, p. 51, denumit în continuare „regulamentul de bază”)], mai multe cereri de rambursare a taxelor antidumping definitive instituite prin Regulamentul nr. 261/2008, pe care le achitaseră pentru importurile de compresoare fabricate de Nu Air Shanghai, în cuantum total de 1 067 158,66 euro. Aceste cereri au fost introduse la Comisia Europeană prin intermediul autorităților naționale competente situate în Germania, în Țările de Jos, în Franța și, respectiv, în Austria.
- 4 Pe de altă parte, cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de compresoare fabricate de Nu Air Shanghai au fost introduse la Comisie de societăți din grupul Nu Air, și anume Nu Air Compressors and Tools SpA, Nu Air Polska sp. z o.o. și Mecafer (denumite în continuare, împreună, „importatorul afiliat”).
- 5 Comisia a deschis o anchetă privind rambursarea taxelor antidumping achitate pentru importurile de compresoare fabricate de Nu Air Shanghai, privind perioada cuprinsă între 1 septembrie 2008 și 31 decembrie 2009 (denumită în continuare „perioada de anchetă de rambursare”).
- 6 La 6 aprilie 2011, Comisia a adresat reclamantelor patru documente de informare în care relua faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora propunea să fixeze la 11,2 % marja de dumping revizuită pentru Nu Air Shanghai și să le acorde o rambursare parțială.
- 7 La 26 aprilie 2011, reclamantele au informat Comisia că ele considerau că nivelul marjei de dumping revizuite pentru Nu Air Shanghai era mai mic de 11,2 % și au indicat Comisiei observațiile prezentate în această privință de importatorul afiliat.
- 8 Într-o scrisoare din 19 iulie 2011 adresată importatorului afiliat, Comisia a acceptat temeinicia unora dintre observațiile acestuia și a redus marja de dumping la 10,7 %.

- 9 Printr-un e-mail din 26 iulie 2011, importatorul afiliat a prezentat noi observații Comisiei, în care a contestat metoda de calcul a marjei de dumping aplicate de Comisie. În special, acesta a contestat deducerea taxelor antidumping din calculul prețului de export, invocând dispozițiile articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază. În sfârșit, importatorul afiliat a solicitat Comisiei să îi transmită calculele pe care s-a întemeiat pentru a deduce taxele antidumping din prețul de export construit în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază. Aceste calcule au fost transmise importatorului afiliat prin e-mail în aceeași zi.
- 10 La 28 iulie 2011, importatorul afiliat a adresat Comisiei un e-mail pentru a obține explicații privind modul în care aceasta interpretase rezultatele calculelor sus-menționate, la care Comisia a răspuns prin e-mail în aceeași zi.
- 11 La 17 octombrie 2011, Comisia a comunicat reclamantelor patru documente de informare finală care reluau faptele și considerațiile esențiale pe baza cărora intenționa să revizuiască marja de dumping aplicabilă produsului în cauză și să le acorde o rambursare parțială a taxelor antidumping achitate.
- 12 Prin e-mailurile din 20 și din 21 octombrie 2011, importatorul afiliat a solicitat Comisiei explicații suplimentare privind metoda utilizată de aceasta în scopul aprecierii existenței unei reflectări a taxelor antidumping asupra prețurilor de revânzare ale produsului în cauză către primul cumpărător independent stabilit în Uniune. Comisia a refuzat să admită această cerere și a indicat importatorului afiliat să consulte explicațiile care figurau în e-mailul său precedent din 28 iulie 2011.
- 13 La 6 decembrie 2011, Comisia a adoptat Deciziile C(2011) 8831 final, C(2011) 8825 final, C(2011) 8828 final și C(2011) 8810 final (denumite în continuare, împreună, „deciziile atacate”), în care, pe de o parte, a stabilit marja de dumping revizuită a Nu Air Shanghai la 10,7 % și, pe de altă parte, a acordat reclamantelor o rambursare parțială a taxelor antidumping achitate fără a fi datorate pe baza diferenței dintre marja de dumping inițială (13,7 %) și marja de dumping revizuită (10,7 %).
- 14 Pentru a calcula marja de dumping revizuită, valoarea normală a produsului în cauză a fost construită în aplicarea articolului 2 alineatul (3) din regulamentul de bază.
- 15 Pe de altă parte, pentru vânzările la export către Uniune efectuate direct către cumpărători independenți sau prin intermediul unei societăți afiliate cu sediul în afara Uniunii, prețul de export a fost stabilit pe baza prețurilor plătite efectiv sau care urmează să fie plătite pentru produsul în cauză, conform articolului 2 alineatul (8) din regulamentul de bază.
- 16 Pentru vânzările la export către Uniune efectuate prin intermediul unor societăți afiliate cu sediul în Uniune, care au îndeplinit toate funcțiile de import pentru produsul în cauză, precum importatorul afiliat producătorului-exportator, prețul de export a fost stabilit, conform articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, pe baza prețurilor la care produsele importate au fost revândute pentru prima oară unui cumpărător independent cu sediul în Uniune. Pentru a obține un preț de export fiabil, au fost efectuate ajustări pentru a ține seama de toate costurile suportate între import și revânzare, precum și de profiturile realizate.
- 17 Mai precis, conform articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, taxele antidumping achitate au fost deduse din prețul de export construit, pentru motivul că importatorul afiliat nu demonstrase că acestea fuseseră reflectate în mod corespunzător asupra tuturor prețurilor de revânzare. În plus, argumentul importatorului afiliat potrivit căruia cifra sa de afaceri totală aferentă revânzării produsului în cauză ar fi înregistrat o creștere superioară quantumului total al taxelor achitate pentru importurile acestui produs a fost respins, întrucât nu punea sub semnul întrebării concluzia potrivit căreia taxa antidumping nu fusese reflectată în mod corespunzător asupra prețului de revânzare al unui mare număr de tipuri ale produsului în cauză și, prin urmare, politica în materie de prețuri nu fusese modificată astfel încât să reflecte taxele antidumping achitate.

- 18 În sfârșit, marja de dumping de 10,70 % a fost calculată prin compararea valorii normale medii pe tip de produs cu prețul de export mediu ponderat al tipului corespunzător al produsului în cauză.
- 19 În concluzie, în Decizia C(2011) 8831 final, Comisia a admis cererea de rambursare a Einhell Germany pentru cuantumul de 157 950,76 euro și a respins-o în rest, respectiv pentru suma de 734 777,06 euro; în Decizia C(2011) 8825 final, Comisia a admis cererea de rambursare a Hans Einhell Nederlands pentru cuantumul de 21 113,52 euro și a respins-o în rest, respectiv pentru suma de 92 502,22 euro; în Decizia C(2011) 8828 final, Comisia a admis cererea de rambursare a Einhell France pentru cuantumul de 11 517,09 euro și a respins-o în rest, respectiv pentru suma de 41 077,62 euro; în sfârșit, în Decizia C(2011) 8810 final, Comisia a admis cererea de rambursare a Hans Einhell Österreich pentru cuantumul de 1 800,09 euro și a respins-o în rest, respectiv pentru suma de 6 420,30 euro.

Procedura și concluziile părților

- 20 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 17 februarie 2012, reclamantele au introdus prezenta acțiune.
- 21 Pe baza raportului judecătorului raportor, Tribunalul (Camera întâi) a decis deschiderea procedurii orale și, în cadrul măsurilor de organizare a procedurii prevăzute la articolul 64 din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991, a adresat în scris întrebări părților și le-a invitat să depună anumite documente. Părțile au dat curs acestor măsuri de organizare a procedurii.
- 22 Prin scrisoarea din 27 noiembrie 2014, reclamantele au prezentat noi propuneri de probe. Toate aceste documente au fost depuse la dosar prin decizia președintelui Camerei întâi a Tribunalului din 5 decembrie 2014.
- 23 Pledoariile părților și răspunsurile acestora la întrebările orale adresate de Tribunal au fost ascultate în ședința din 12 decembrie 2014.
- 24 Reclamantele solicită Tribunalului:
- declararea admisibilității acțiunii;
 - anularea articolului 1 din deciziile atacate în măsura în care le acordă numai o rambursare parțială a taxelor antidumping achitate de acestea;
 - dispunerea menținerii efectelor deciziilor atacate până la adoptarea de către Comisie a măsurilor necesare pentru executarea hotărârii care urmează să fie pronunțată de Tribunal;
 - obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată.
- 25 Comisia solicită Tribunalului:
- respingerea acțiunii ca nefondată;
 - obligarea reclamantelor la plata cheltuielilor de judecată.

În drept

Cu privire la admisibilitate

Cu privire la admisibilitatea propunerilor de probe prezentate de reclamante la 27 noiembrie 2014

- 26 În temeiul articolului 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991:
- „Părțile mai pot propune probe în sprijinul afirmațiilor lor atât în cadrul replicii, cât și al duplicii. În acest caz, părțile indică motivele care au determinat întârzierea cu care s-au propus probele.”
- 27 Acest articol autorizează o propunere de probe în afara, printre altele, a situației vizate la articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991. Prin analogie, Tribunalul admite ca anumite propuneri de probe să fie depuse ulterior duplicii dacă autorul propunerii nu putea, înainte de încheierea fazei scrise a procedurii, să dispună de probele în discuție sau dacă probele prezentate tardiv de adversarul său justifică completarea dosarului astfel încât să asigure respectarea principiului contradictorialității (Hotărârea din 14 aprilie 2005, Gaki-Kakouri/Curtea de Justiție, C-243/04 P, EU:C:2005:238, punctul 32).
- 28 În ceea ce privește o excepție de la normele care reglementează prezentarea propunerilor de probe, articolul 48 alineatul (1) din Regulamentul de procedură din 2 mai 1991 impune părților să indice motivele care au determinat întârzierea în propunerea probelor. O astfel de obligație implică recunoașterea competenței instanței de a verifica temeinicia motivării întârzierii cu care au fost propuse aceste probe și, dacă este cazul, conținutul acestora din urmă, precum și, în cazul în care cererea nu este întemeiată corespunzător cerințelor legale, a competenței de a le respinge. *A fortiori*, același lucru este valabil în ceea ce privește probele propuse ulterior depunerii duplicii (Hotărârea Gaki-Kakouri/Curtea de Justiție, punctul 27 de mai sus, EU:C:2005:238, punctul 33).
- 29 În speță, reclamantele au prezentat, în anexa la scrisoarea din 27 noiembrie 2014, nouă decizii ale Comisiei pronunțate în cadrul altor proceduri de rambursare a taxelor antidumping, care au fost adoptate, opt dintre ele, înainte de sfârșitul fazei scrise a procedurii și, ultima, după închiderea acesteia. Pentru a justifica întârzierea în prezentarea acestor propuneri de probe, reclamantele au arătat, printre altele, că deciziile sus-menționate nu erau publicate și că au trebuit, așadar, să adreseze Comisiei mai multe cereri de acces la aceste documente, la care Comisia a răspuns favorabil la o dată ulterioară celei a depunerii replicii.
- 30 Comisia nu a prezentat obiecții în această privință.
- 31 În aceste condiții, trebuie să se declare admisibile propunerile de probe prezentate de reclamante în anexă la scrisoarea din 27 noiembrie 2014.

Cu privire la admisibilitatea anexei D.5

- 32 Comisia a prezentat, în anexa D.5 la duplică, un document pe care l-a obținut în calitatea sa de pârâtă în cauzele Mecafer/Comisia (T-74/12), Nu Air Polska/Comisia (T-75/12) și Nu Air Compressors and Tools/Comisia (T-76/12). În plus, la punctul 86 din duplică, Comisia a făcut trimitere la conținutul anexei D.5 pentru a respinge temeinicia argumentației invocate de reclamante.
- 33 Or, documentul care făcea obiectul anexei D.5 fusese prezentat de fiecare dintre reclamantele în cauzele T-74/12, T-75/12 și T-76/12 ca anexă la memoriilor lor în fața Tribunalului.

- 34 Ca răspuns la o întrebare orală adresată de Tribunal în ședință, Comisia a arătat că nu a solicitat reclamantelor în cauzele T-74/12, T-75/12 și T-76/12 autorizația pentru a utiliza documentul care făcea obiectul anexei D.5 în cadrul prezentei cauze.
- 35 Reclamantele au invocat inadmisibilitatea anexei D.5 în ședință.
- 36 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că fiecare cauză introdusă la Tribunal are propriul dosar, care conține îndeosebi înscrisurile și actele de procedură depuse de părți în cauza respectivă, și că fiecare dosar este pe deplin autonom. Acest ultim aspect este ilustrat de articolul 5 alineatul (6) din Instrucțiunile pentru grefierul Tribunalului, potrivit căruia „[u]n act de procedură depus într-o cauză, atașat la dosarul acesteia din urmă, nu se poate folosi în vederea soluționării altei cauze”.
- 37 Pe de altă parte, rezultă dintr-o jurisprudență constantă că, în temeiul normelor care reglementează instrumentarea cauzelor la Tribunal, părțile beneficiază de protecție împotriva folosirii necorespunzătoare a înscrisurilor de la dosar și că, prin urmare, părțile principale sau intervenienții dintr-o cauză au dreptul să folosească actele de procedură ale celorlalte părți la care li s-a acordat acces numai în scopul propriei apărări în cadrul cauzei respective (Ordonanța din 15 octombrie 2009, Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, T-459/07, Rep., EU:T:2009:403, punctul 13 și jurisprudența citată).
- 38 Cu toate acestea, în afară de cazurile excepționale în care divulgarea unui document ar putea aduce atingere bunei administrări a justiției, părțile la o procedură sunt libere să divulge propriile memorii unui terț față de procedura respectivă (a se vedea Ordonanța Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, punctul 37 de mai sus, EU:T:2009:403, punctul 14 și jurisprudența citată). În același sens, o parte într-o procedură ar putea, sub aceeași rezervă, să consimtă ca un memoriu pe care l-a depus în cadrul procedurii respective să fie utilizat de o altă parte în același proces în cadrul unei alte proceduri (Ordonanța Hangzhou Duralamp Electronics/Consiliul, punctul 37 de mai sus, EU:T:2009:403, punctul 14).
- 39 În speță, pe de o parte, este necesar să se arate că documentul care făcea obiectul anexei D.5 conține două tabele care reproduc calculele efectuate de reclamantele în cauzele T-74/12, T-75/12 și T-76/12 cu scopul de a demonstra că marja de dumping revizuită pentru Nu Air Shanghai ar fi trebuit să fie inferioară celei calculate de Comisie.
- 40 Pe de altă parte, este cert că Comisia nu a fost autorizată să prezinte documentul care face obiectul anexei D.5 în cadrul prezentei cauze.
- 41 În consecință, anexa D.5 trebuie declarată inadmisibilă în aplicarea jurisprudenței amintite la punctele 37 și 38 de mai sus.
- 42 Această concluzie nu poate fi repusă în discuție de argumentele invocate de Comisie în ședință.
- 43 Mai întâi, Comisia susține că, înaintea ședinței, reclamantele nu invocaseră nicio obiecție împotriva anexei D.5, deși avocatul lor era și avocatul reclamantelor în cauzele T-74/12, T-75/12 și T-76/12. Această împrejurare nu repune însă în discuție faptul că anexa D.5 a fost prezentată fără autorizarea acestora din urmă.
- 44 Argumentul Comisiei trebuie deci să fie respins ca inoperant.
- 45 În plus, Comisia susține, în esență, că, în prezenta cauză, datele care figurează în documentul care face obiectul anexei D.5 au fost prezentate de reclamante, sub formă de extrase, în anexele A.15 și A.16. Or, este necesar să se arate că datele care figurează în anexele A.15 și A.16 nu sunt același ca acelea care figurează în anexa D.5.

- 46 Prin urmare, argumentul Comisie trebuie respins ca neîntemeiat.
- 47 Având în vedere ceea ce precedă, se impune, pe de o parte, dispunerea retragerii de la dosar a anexei D.5 și, pe de altă parte, eliminarea din dosar a oricărei trimeri la anexa menționată, precum și la conținutul acesteia.

Cu privire la fond

- 48 Reclamantele solicită, pe de o parte, anularea în parte a deciziilor atacate, în temeiul articolului 263 TFUE, și, pe de altă parte, menținerea provizorie a efectelor deciziilor menționate, în temeiul articolului 264 TFUE.

Cu privire la primul capăt de cerere, vizând anularea în parte a deciziilor atacate

- 49 În cadrul primului capăt de cerere, reclamantele solicită, în esență, anularea în parte a deciziilor atacate, în măsura în care Comisia nu a admis decât în parte cererile lor de rambursare a taxelor antidumping și, prin urmare, nu le-a acordat nicio rambursare peste quantumurile menționate la articolul 1 din deciziile menționate.
- 50 În susținerea primului capăt de cerere, reclamantele invocă două motive. În cadrul primului motiv, acestea reproșează Comisiei că a săvârșit erori vădite de apreciere în alegerea marjei profitului care a fost dedusă din prețul de export construit în aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază și că a încălcat articolul 2 alineatul (9) și articolul 18 alineatul (3) din regulamentul de bază. În cadrul celui de al doilea motiv, reclamantele impută Comisiei, în esență, săvârșirea unei erori vădite de apreciere prin deducerea quantumului taxelor antidumping achitate de importatorul afiliat din prețul de export construit și, prin urmare, faptul că nu a reușit să stabilească un preț de export și o marjă de dumping fiabile, cu încălcarea articolului 2 alineatele (9) și (11) și a articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază.
- 51 Tribunalul consideră oportun să examineze mai întâi cel de al doilea motiv, invocat în susținerea primului capăt de cerere, înaintea primului motiv.
- 52 În susținerea celui de al doilea motiv, reclamantele invocă cinci aspecte, întemeiate, primul, pe o eroare săvârșită de Comisie în interpretarea articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, întrucât aceasta a considerat că reflectarea taxelor antidumping trebuia să fie constatată pentru fiecare tip de compresoare de aer, al doilea, pe caracterul dăunător al acestei abordări în scopul stabilirii unui preț de export și a unei marje de dumping medii ponderate fiabile, al treilea, pe încălcarea jurisprudenței organului de apel al Organizației Mondiale a Comerțului (OMC) și a Curții, al patrulea, pe importanța excesivă acordată acestei abordări în cadrul analizei prețurilor de revânzare și, în sfârșit, al cincilea, pe caracterul arbitrar al acesteia.
- 53 Tribunalul apreciază oportun să examineze mai întâi primul aspect al celui de al doilea motiv și apoi al treilea, al patrulea, al cincilea și al doilea aspect.

– Cu privire la primul aspect al celui de al doilea motiv

- 54 Reclamantele susțin, în esență, că Comisia ar fi săvârșit o eroare vădită de apreciere și erori de drept întrucât, în scopul aprecierii faptului dacă taxele antidumping fuseseră reflectate asupra prețurilor de revânzare către primul cumpărător independent cu sediul în Uniune, aceasta a aplicat o metodă de analiză număr de control al produsului cu număr de control al produsului (denumită în continuare „metoda NCP cu NCP”), care nu ar avea temeii nici în regulamentul de bază, nici în jurisprudență. Or, potrivit reclamantelor, această metodă ar fi contrară unei interpretări literale și teleologice a articolului

11 alineatul (10) din regulamentul de bază, potrivit căreia reflectarea taxelor antidumping ar trebui să fie apreciată potrivit aceluiași reguli și metode ca cele vizate la articolul 2 din regulamentul de bază, la care face trimitere în mod expres articolul 11 alineatul (10) din regulamentul menționat, și, prin urmare, în mod global, și anume pentru produsul în cauză, iar nu pentru fiecare dintre numerele de control al produselor (denumite în continuare „NCP-uri”) care îl compun. Reclamantele adaugă că metoda NCP cu NCP ar institui un obstacol suplimentar pentru nededucerea taxelor antidumping cu ocazia calculului prețului de export și, în consecință, că aceasta ar fi contrară articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, astfel cum este interpretat în lumina articolului 9.3.3 din Acordul privind aplicarea articolului VI din Acordul General pentru Tarife și Comerț din 1994 (GATT) (JO L 336, p. 103, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 112, denumit în continuare „acordul antidumping”), care figurează în anexa 1 A la Acordul de instituire a OMC (JO 1994, L 336, p. 3, Ediție specială, 11/vol. 10, p. 3), pe care îl transpune.

55 Comisia contestă temeinicia acestor argumente.

56 Cu titlu introductiv, pe de o parte, reiese din jurisprudență că, în domeniul măsurilor de protecție comercială, Consiliul și Comisia (denumite în continuare, împreună, „instituțiile”) dispun de o largă putere de apreciere din cauza complexității situațiilor economice, politice și juridice pe care trebuie să le examineze (Hotărârea din 17 iulie 1998, Thai Bicycle/Consiliul, T-118/96, Rec., EU:T:1998:184, punctul 32, și Hotărârea din 25 octombrie 2011, CHEMK și KF/Consiliul, T-190/08, Rep., EU:T:2011:618, punctul 38). Rezultă că controlul efectuat de instanța Uniunii cu privire la aceste aprecieri trebuie să se limiteze la verificarea respectării normelor de procedură, a exactității materiale a faptelor reținute pentru efectuarea alegerii contestate, a lipsei unei erori vădite în aprecierea acestor fapte sau a lipsei unui abuz de putere (Hotărârea din 14 martie 1990, Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia, C-156/87, Rec., EU:C:1990:116, punctul 63, Hotărârea Thai Bicycle/Consiliul, citată anterior, EU:T:1998:184, punctul 33, și Hotărârea din 7 februarie 2013, EuroChem MCC/Consiliul, T-84/07, Rep., EU:T:2013:64, punctul 32).

57 Pe de altă parte, în primul rând, trebuie amintit că articolul 2 alineatul (8) din regulamentul de bază prevede că prețul de export este prețul plătit efectiv sau care urmează să fie plătit pentru produsul vândut la export către Uniune. Cu toate acestea, potrivit articolului 2 alineatul (9) primul paragraf din regulamentul de bază, atunci când nu există un preț de export stabilit sau când prețul de export nu pare a fi fiabil din cauza existenței unei asocieri sau a unui acord de compensare între exportator și importator sau un terț, prețul de export poate fi construit pe baza prețului cu care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, în cazul în care produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în starea în care erau când au fost importate, prin orice altă modalitate rezonabilă (Hotărârea CHEMK și KF/Consiliul, punctul 56 de mai sus, EU:T:2011:618, punctul 25).

58 Reiese, așadar, din articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază că instituțiile pot considera că prețul de export nu este fiabil în două situații, și anume atunci când există o asociere între exportator și importator sau un terț ori un acord de compensare între exportator și importator sau un terț. În afara acestor cazuri, instituțiile sunt obligate, atunci când există un preț de export, să se bazeze pe acesta pentru stabilirea dumpingului (Hotărârea CHEMK și KF/Consiliul, punctul 56 de mai sus, EU:T:2011:618, punctul 26).

59 În al doilea rând, trebuie arătat că, în temeiul articolului 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază, atunci când prețul de export este construit pe baza prețului la care produsele importate sunt revândute pentru prima dată unui cumpărător independent sau pe orice alt temei rezonabil, se operează ajustări pentru a se ține seama de toate cheltuielile care survin între import și revânzare, inclusiv taxele, precum și de o marjă de profit pentru a stabili un preț de export fiabil la nivelul frontierei Uniunii. Articolul 2 alineatul (9) al treilea paragraf din regulamentul de bază prevede

că costurile în temeiul cărora se operează o ajustare includ o marjă rezonabilă pentru costurile de vânzare, cheltuielile administrative, alte costuri generale și profit (Hotărârea CHEMK și KF/Consiliul, punctul 56 de mai sus, EU:T:2011:618, punctul 27).

- 60 Trebuie adăugat că ajustările prevăzute la articolul 2 alineatul (9) al doilea și al treilea paragraf din regulamentul de bază sunt operate din oficiu de instituții (a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 mai 1987, Nachi Fujikoshi/Consiliul, 255/84, Rec., EU:C:1987:203, punctul 33, Hotărârea Minebea/Consiliul, 260/84, Rec., EU:C:1987:206, punctul 43, și Hotărârea din 14 septembrie 1995, Descom Scales/Consiliul, T-171/94, Rec., EU:T:1995:164, punctul 66).
- 61 În al treilea rând, reiese din articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază că, într-o procedură de reexaminare sau de rambursare a taxelor antidumping, în cazul în care se decide calcularea prețului de export în conformitate cu articolul 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, Comisia trebuie să calculeze prețul de export fără să deducă valoarea taxelor antidumping achitate atunci când sunt prezentate elemente de probă concludente conform cărora taxa este reflectată în mod corespunzător în prețurile de revânzare și în prețurile de vânzare ulterioare în Uniune.
- 62 În speță, trebuie amintit că reclamantele reproșează, în esență, Comisiei că a apreciat existența reflectării taxelor antidumping potrivit unei metode NCP cu NCP, iar nu în mod global, și anume luând în considerare creșterea cifrei de afaceri aferente vânzărilor ansamblului modelelor produsului în cauză realizate de importatorul afiliat, care a fost constatată între perioada de anchetă inițială și perioada de anchetă de rambursare. Potrivit reclamantelor, dacă Comisia ar fi efectuat această analiză, ar fi constatată că cifra de afaceri a importatorului afiliat crescuse cu un quantum superior celui al taxelor antidumping plătite pentru importurile produsului menționat, exprimat în procentaj din valoarea preț, cost, asigurare și navlu a importurilor efectuate în perioada de anchetă de rambursare.
- 63 Acestea sunt considerațiile în lumina cărora trebuie să fie analizată temeinicia argumentelor invocate de reclamante în susținerea primului aspect al celui de al doilea motiv.
- 64 În primul rând, reclamantele invocă un argument textual în sprijinul metodei descrise la punctul 62 de mai sus, potrivit căruia, în esență, ar reieși din expresia „reflectată în mod corespunzător”, utilizată la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, că reflectarea taxelor antidumping trebuie să fie apreciată în conformitate cu ceea ce este impus sau adecvat, și anume, potrivit acestora, cu aplicarea normelor și a metodelor menționate la articolul 2 din regulamentul de bază, care urmăresc să stabilească o marjă de dumping individuală și unică pentru fiecare producător-exportator, independent de existența sau de inexistența mai multor modele ale produsului în cauză.
- 65 Comisia contestă temeinicia acestui argument.
- 66 În această privință, pe de o parte, este necesar să se arate că, în pofida dublei trimiteri la articolul 2 din regulamentul de bază operate de articolul 11 alineatul (10) din același regulament, locuțiunea adverbială „în mod corespunzător” nu se referă la o metodă de examinare sau la o regulă vizată la articolul 2 din regulamentul de bază, ci la obiectivul reflectării taxelor antidumping asupra prețurilor de revânzare practicate de societățile afiliate producătorului-exportator în privința primului cumpărător independent cu sediul în Uniune, și anume modificarea comportamentului societăților menționate ca urmare a instituirii taxelor antidumping, sau, în cele din urmă, eliminarea marjei de dumping constatate inițial (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 iunie 1996, NMB France și alții/Comisia, T-162/94, Rec., EU:T:1996:71, punctele 76-81).
- 67 Pe de altă parte, articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază nu stabilește nicio metodă pentru aprecierea caracterului „concludent” al elementelor de probă prezentate de importatorii care solicită rambursarea taxelor antidumping și pentru a stabili dacă taxa antidumping a fost „reflectată în mod corespunzător” asupra prețurilor de vânzare către primul cumpărător independent în Uniune.

- 68 În consecință, este necesar să se considere că există nu una, ci mai multe metode care permit să se examineze dacă condițiile stabilite la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază sunt întrunite.
- 69 Or, reiese din jurisprudență că alegerea între diferite metode de calcul presupune aprecierea unor situații economice complexe, ceea ce limitează cu atât mai mult controlul exercitat de instanța Uniunii asupra unei asemenea aprecieri (a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 mai 1987, NTN Toyo Bearing și alții/Consiliul, 240/84, Rec., EU:C:1987:202, punctul 19, Hotărârea Nachi Fujikoshi/Consiliul, punctul 60 de mai sus, EU:C:1987:203, punctul 21, și Hotărârea NMB France și alții/Comisia, punctul 66 de mai sus, EU:T:1996:71, punctul 72).
- 70 Având în vedere ceea ce precedă, trebuie să se statueze că Comisia dispune de o largă putere de apreciere atunci când alege metoda potrivit căreia trebuie să verifice dacă condițiile prevăzute la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază sunt întrunite, astfel încât Tribunalul este chemat să exercite, în acest domeniu, doar un control jurisdicțional restrâns (punctul 56 de mai sus).
- 71 Astfel, contrar celor afirmate de reclamante, nu se poate deduce din modul de redactare a articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază că reflectarea taxelor antidumping ar trebui să fie apreciată în mod global.
- 72 Prin urmare, argumentul reclamantelor trebuie respins.
- 73 În al doilea rând, reclamantele susțin, în esență, că metoda de examinare întemeiată pe creșterea globală a cifrei de afaceri s-ar justifica prin faptul că există un singur produs în cauză, care trebuie să fie considerat ca un tot. Astfel, în speță, în pofida existenței mai multor modele de compresoare de aer supuse taxei antidumping în vigoare, considerentul (19) al Regulamentului nr. 261/2008 indică în mod expres că acestea constituie un singur produs în scopul anchetei antidumping inițiale. Caracterul unitar al produsului în cauză ar fi de altfel confirmat, în opinia lor, de considerentul (20) al regulamentului de bază, precum și de Hotărârea din 21 martie 2012, Marine Harvest Norway și Alsaker Fjordbruk/Consiliul (T-113/06, EU:T:2012:135).
- 74 Comisia contestă temeinicia acestui argument.
- 75 În această privință, este necesar să se arate, mai întâi, că aprecierea reflectării taxelor antidumping potrivit unei metode NCP cu NCP nu aduce atingere caracterului unic al produsului în cauză, întrucât Comisia nu a definit o marjă de dumping pentru fiecare NCP, ci o marjă de dumping unică pentru produsul în cauză.
- 76 Apoi, este cert că, în speță, produsul în cauză este un produs complex, ale cărui diferite modele prezintă caracteristici tehnice diferite și prețuri care pot varia în mod semnificativ. În consecință, metoda NCP cu NCP, care urmărește să compare NCP-uri ale căror caracteristici și prețuri de revânzare sunt similare, pare mai adecvată scopului de a examina evoluția prețului de revânzare al produsului în cauză între perioada de anchetă inițială și perioada de anchetă de rambursare.
- 77 În plus, este necesar să se arate că metoda de analiză întemeiată pe creșterea globală a cifrei de afaceri nu permite să se stabilească dacă importatorul afiliat și-a modificat efectiv comportamentul pe piață sau dacă, dimpotrivă, a pus în aplicare o politică de prețuri care să îi permită să compenseze modelele mai puțin vândute cu cele vândute mai mult, intervenind astfel asupra profiturilor realizate.
- 78 Pe de altă parte, considerentul (20) al regulamentului de bază prevede, printre altele, că, „în cazul în care prețurile de export trebuie recalculat pentru a recalcu la marja de dumping, taxele antidumping nu trebuie considerate costuri suportate între import și revânzare atunci când aceste taxe se regăsesc în prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în [Uniune] ”.

- 79 Or, contrar celor pretinse de reclamante, nu se poate deduce din expresia „produse care fac obiectul măsurilor”, utilizată în considerentul (20) al regulamentului de bază, că reflectarea taxelor antidumping trebuie să fie apreciată pentru produsul în cauză considerat ca un întreg. Astfel, considerentul (20) al regulamentului de bază, la fel ca articolul 11 alineatul (10) din regulamentul menționat, se referă la „prețurile de revânzare”, la „prețurile de vânzare ulterioare” și la „prețurile produselor care fac obiectul măsurilor în [Uniune]”, la plural. Astfel, potrivit unei interpretări literale a dispozițiilor citate anterior, s-ar impune examinarea reflectării taxelor antidumping pentru fiecare preț de vânzare și, prin urmare, mai degrabă potrivit unei metode tranzacție cu tranzacție sau chiar, dacă este cazul, potrivit unei metode model cu model sau unei metode NCP cu NCP.
- 80 În sfârșit, trimiterea efectuată de reclamante la Hotărârea Marine Harvest Norway și Alsaker Fjordbruk/Consiliul, punctul 73 de mai sus (EU:T:2012:135), nu este pertinentă în speță, întrucât litigiul cu care era sesizat Tribunalul în cauza în care s-a pronunțat această hotărâre nu viza stabilirea prețului de export.
- 81 Având în vedere cele de mai sus, trebuie statuat că Comisia nu a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a considerat că, în speță, era mai adecvat să procedeze la o examinare a reflectării taxelor antidumping potrivit unei metode NCP cu NCP, iar nu potrivit unei metode globale întemeiate pe creșterea cifrei de afaceri între ancheta inițială și ancheta de rambursare.
- 82 Prin urmare, argumentul reclamantelor trebuie respins.
- 83 În al treilea rând, reclamantele susțin, în esență, că metoda NCP cu NCP adoptată de Comisie ar fi contrară obiectivului articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, interpretat în lumina articolului 9.3.3 din acordul antidumping.
- 84 Cu titlu introductiv, reiese din jurisprudență că dispozițiile regulamentului de bază trebuie interpretate, în măsura posibilului, în lumina dispozițiilor corespunzătoare din acordul antidumping (a se vedea în acest sens Hotărârea din 9 ianuarie 2003, Petrotub și Republica/Consiliul, C-76/00 P, Rec., EU:C:2003:4, punctul 57, și Hotărârea din 22 mai 2014, Guangdong Kito Ceramics și alții/Consiliul, T-633/11, EU:T:2014:271, punctul 38).
- 85 Astfel, Uniunea a adoptat regulamentul de bază pentru a-și îndeplini obligațiile internaționale care decurg din acordul antidumping (Hotărârea Petrotub și Republica/Consiliul, punctul 84 de mai sus, EU:C:2003:4, punctul 56). În plus, prin articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, Uniunea a intenționat să își execute obligațiile specifice pe care le prevede articolul 9.3.3 din acordul antidumping. Prin urmare, este necesar să se interpreteze articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază în lumina acestei dispoziții.
- 86 În această privință, trebuie amintit că articolul 9.3.3 din acordul antidumping prevede că, „[î]n luarea unei decizii dacă, și în ce măsură, ar trebui făcută o rambursare atunci când prețul de export este construit în concordanță cu articolul 2 alineatul (3) [din acordul antidumping], autoritățile ar trebui să țină seama de orice schimbare a valorii normale, a costurilor intervenite între import și revânzare și de orice mișcare a prețului de revânzare care se repercutează în mod corespunzător asupra prețurilor de vânzare ulterioare și ar trebui să calculeze prețul de export fără a deduce nivelul taxelor antidumping achitate, atunci când sunt prezentate în acest sens elemente de probă concludente”.
- 87 În plus, articolul 2.3 din acordul antidumping prevede că, „[î]n cazul în care nu există prețuri de export, sau în cazul în care autoritățile respective consideră că prețul de export nu este relevant datorită existenței unei asocieri sau a unui aranjament compensatoriu între exportator și importator sau o terță parte, prețul de export poate fi construit pe baza prețului la care produsele importate sunt revândute pentru prima oară unui cumpărător independent sau, dacă produsele nu sunt revândute unui cumpărător independent sau nu sunt revândute în aceeași stare în care au fost importate, pe orice altă bază rezonabilă pe care autoritățile o pot stabili”.

- 88 În sfârșit, articolul 2.4 a patra teză din acordul antidumping stabilește că, „[î]n cazurile vizate la alineatul (3), se ține de asemenea seama de costuri, incluzând taxele intervenite între import și revânzare, precum și de profituri [...]”.
- 89 Rezultă din cele ce precedă că articolul 2.4 a patra teză din acordul antidumping stabilește, la fel ca articolul 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul de bază, principiul „taxei asimilate unui cost”, potrivit căruia taxele intervenite între import și revânzare, printre care și taxele antidumping achitate, sunt costuri care trebuie să fie deduse la momentul construirii prețului de export (Hotărârea NMB France și alții/Comisia, punctul 66 de mai sus, EU:T:1996:71, punctul 104).
- 90 În acest context, este necesar să se considere că nededucerea taxelor antidumping în aplicarea articolului 9.3.3 din acordul antidumping este o excepție în raport cu regula „taxei asimilate unui cost”, înscrisă la articolul 2.4 a patra teză din acordul menționat. De asemenea, nededucerea taxelor antidumping, consacrată la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, este o excepție în raport cu regula „taxei asimilate unui cost”, stabilită la articolul 2 alineatul (9) al doilea paragraf din regulamentul menționat.
- 91 Or, ca orice excepție de la o regulă generală, nededucerea taxelor antidumping din prețul de export construit trebuie să facă obiectul unei interpretări stricte (a se vedea prin analogie Hotărârea din 18 martie 2009, Shanghai Excell M&E Enterprise și Shanghai Adeptech Precision/Consiliul, T-299/05, Rep., EU:T:2009:72, punctul 82 și jurisprudența citată).
- 92 În speță, trebuie arătat că metoda întemeiată pe creșterea cifrei de afaceri, preconizată de reclamante, ar conduce la constatarea că taxele antidumping au fost reflectate în mod global asupra clienților importatorului afiliat. Cu toate acestea, aplicând metoda NCP cu NCP, Comisia a putut să demonstreze că această reflectare nu avusese loc pentru mai multe modele ale produsului în cauză.
- 93 Astfel, metoda NCP cu NCP, care conduce, într-un caz precum cel în speță, la aprecierea mai strictă a reflectării taxelor antidumping, este mai conformă cu o interpretare literală și teleologică a articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază și, prin urmare, trebuie să fie privilegiată în raport cu o abordare întemeiată pe creșterea globală a cifrei de afaceri între perioada de anchetă inițială și perioada de anchetă de rambursare.
- 94 Argumentele invocate de reclamante nu permit infirmarea acestei concluzii.
- 95 Mai întâi, reclamantele susțin că s-ar deduce din folosirea singularului în expresia „orice mișcare a prețului de revânzare”, care figurează la articolul 9.3.3 din acordul antidumping, că reflectarea taxelor antidumping trebuie să fie examinată în mod global.
- 96 Or, expresia „orice mișcare a prețului de revânzare” este imediat urmată de utilizarea pluralului în expresia „care se repercutează în mod corespunzător asupra prețurilor de vânzare ulterioare”. În plus, expresiile „orice schimbare” și „orice mișcare”, utilizate la articolul 9.3.3 din acordul antidumping, sunt, prin natura lor, nedeterminate.
- 97 În continuare, reclamantele susțin, în esență, că metoda NCP cu NCP ar fi contrară obiectivului articolului 9.3.3 din acordul antidumping, și anume, limitarea obstacolelor în calea nededucerii taxelor antidumping. Astfel, această metodă ar întări obstacolul „double jump”, în temeiul căruia un importator afiliat poate obține rambursarea totală a taxelor antidumping achitate doar dacă demonstrează că a majorat prețurile de revânzare în Uniune cu un quantum egal cu de două ori marja de dumping, sau ar încerca să legitimizeze un nou obstacol, „triple jump”.
- 98 În această privință, pe de o parte, reiese din cuprinsul punctelor 89-91 de mai sus că, în ceea ce privește vânzările efectuate prin intermediul unui importator afiliat, prețul de export trebuie să fie calculat prin deducerea taxelor antidumping achitate, în temeiul regulii „taxei asimilate unui cost”. În

plus, nededucerea taxelor antidumping, prevăzută la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, constituie o derogare de la această regulă fundamentală și trebuie, așadar, să facă obiectul unei interpretări stricte (punctul 91 de mai sus). Astfel, obstacolul „double jump”, amintit de reclamante, este consecința inevitabilă a neîndeplinirii condițiilor stabilite la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază și, prin urmare, a aplicării regulii „taxei asimilate unui cost”.

99 Pe de altă parte, este necesar să se arate că recurgerea la metoda NCP cu NCP, în măsura în care este aplicată în mod coerent în toate stadiile examinării cererii de rambursare, nu implică stabilirea unor condiții suplimentare pentru rambursarea totală a taxelor antidumping achitate, ci numai ca respectarea condițiilor prevăzute la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază să fie verificată la nivelul NCP-urilor individuale mai degrabă decât la nivelul produsului în cauză în întregime.

100 În aceste împrejurări, reclamantele susțin în mod eronat că metoda NCP cu NCP ar întări obstacolul „double jump” sau chiar că ar reprezenta o încercare de a legitima un nou obstacol în calea nededucerii taxelor antidumping.

101 În consecință, trebuie să se statueze că metoda NCP cu NCP nu este contrară unei interpretări literale și teleologice a articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază.

102 Prin urmare, argumentul reclamantelor trebuie respins.

103 Având în vedere ceea ce precedă, Comisia nu a săvârșit nicio eroare, pe de o parte, atunci când a considerat că, în speță, metoda întemeiată pe creșterea globală a cifrei de afaceri, susținută de reclamante, nu permitea să se stabilească în mod concludent că importatorul afiliat reflectase în mod corespunzător taxele antidumping asupra propriilor clienți cu sediul în Uniune și, pe de altă parte, atunci când a apreciat că metoda NCP cu NCP era cea mai adecvată având în vedere circumstanțele speței și în special natura complexă a produsului în cauză.

104 Prin urmare, trebuie să se respingă primul aspect al celui de al doilea motiv.

– Cu privire la al treilea aspect al celui de al doilea motiv

105 Reclamantele susțin că examinarea reflectării taxelor antidumping NCP cu NCP ar fi foarte asemănătoare cu practica „reducerii la zero” și, prin urmare, că ar fi contrară raportului organului de apel al OMC intitulat „Comunitățile europene – Taxe antidumping la importurile de lenjerie de pat din bumbac din India” (WT/DS141/AB/R), adoptat la 1 martie 2001, și Hotărârii din 27 septembrie 2007, Ikea Wholesale (C-351/04, Rep., EU:C:2007:547).

106 Comisia contestă temeinicia acestor argumente.

107 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că practica „reducerii la zero”, sancționată de organul de apel al OMC și de Curte, era aplicată de Comisie numai în scopul calculării marjei de dumping globale. Aceasta constă, în esență, în cazul în care produsul în cauză includea mai multe modele, pe de o parte, în adunarea numai a quantumului dumpingului pentru toate modelele în legătură cu care fusese stabilită existența unei marje de dumping pozitive și, pe de altă parte, în reducerea la zero a tuturor marjelor de dumping negative. Quantumul global al dumpingului astfel calculat era apoi exprimat în procentaj din valoarea cumulată a tuturor tranzacțiilor de export ale tuturor modelelor, indiferent dacă acestea au făcut sau nu au făcut obiectul unui dumping.

- 108 În această privință, pe de o parte, trebuie arătat că, în speță, reclamantele nu contestă metoda de calcul a marjei de dumping, ci pe cea aplicată de Comisie pentru a verifica dacă condițiile privind nededucerea taxelor antidumping din prețul de export construit în aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază erau întrunite. Or, metoda NCP cu NCP, contestată de reclamante, intervine într-un stadiu situat în amonte în raport cu calculul marjei de dumping și are un scop diferit.
- 109 Pe de altă parte, reclamantele nu au prezentat niciun element de probă în susținerea afirmației lor întemeiate pe similitudinea dintre practica „reducerii la zero” și metoda NCP cu NCP.
- 110 În consecință, reclamantele nu au stabilit existența unei similitudini între practica „reducerii la zero” și metoda NCP cu NCP.
- 111 În sfârșit, ca răspuns la o întrebare orală adresată de Tribunal în ședință, reclamantele și-au clarificat argumentația indicând, în esență, că efectul practicii „reducerii la zero”, și anume modificarea prețului de export și, prin urmare, a marjei de dumping, este cel care, în opinia lor, ar fi similar celui al metodei NCP cu NCP.
- 112 Or, s-a indicat anterior că Comisia nu a săvârșit nicio eroare atunci când a apreciat reflectarea taxelor antidumping potrivit unei metode NCP cu NCP, care, având în vedere circumstanțele speței, era cea care permitea examinarea cu cea mai mare precizie a îndeplinirii condițiilor prevăzute la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază (punctele 76, 92 și 93 de mai sus).
- 113 În consecință, reclamantele nu au susținut în mod întemeiat că metoda NCP cu NCP aplicată de Comisie ar fi avut ca efect denaturarea prețurilor de export și, în cele din urmă, a marjei de dumping revizuite.
- 114 Având în vedere cele de mai sus, al treilea aspect al celui de al doilea motiv trebuie respins.
- Cu privire la al patrulea aspect al celui de al doilea motiv
- 115 Reclamantele susțin că recurgerea la o analiză NCP cu NCP este lipsită de temei legal.
- 116 Comisia contestă temeinicia acestui argument.
- 117 Or, faptul că abordarea NCP cu NCP nu este deloc menționată în regulamentul de bază nu înseamnă că aceasta ar fi ilegală sau vădit eronată.
- 118 În această privință, trebuie să se observe că, în cererea introductivă, reclamantele au admis ele însele că analiza NCP cu NCP este o tehnică administrativă care se justifică în cadrul calculării marjei de dumping medii ponderate în temeiul articolului 2 alineatul (12) din regulamentul de bază, întrucât aceasta permite să se asigure o comparație echitabilă între diferitele modele sau tipuri de mărfuri care fac obiectul unei anchete și care prezintă caracteristici diferite.
- 119 Cu toate acestea, reclamantele omit să explice motivele care ar permite să se considere că abordarea NCP cu NCP sau model cu model este adecvată în cadrul calculării marjei de dumping, dar nu în vederea examinării reflectării taxelor antidumping.
- 120 În orice caz, contrar celor pretinse de reclamante, în practică, utilizarea metodei sus-menționate de către instituții nu este limitată la calcularea marjei de dumping. Curtea a aprobat în special metoda model cu model în scopul calculării pragului de lipsă de semnificație al vânzărilor produsului similar destinat consumului pe piața internă a țării exportatoare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 5 octombrie 1988, Canon și alții/Consiliul, 277/85 și 300/85, Rec., EU:C:1988:467, punctul 14).

- 121 Având în vedere ceea ce precedă, este necesar să se respingă al patrulea aspect al celui de al doilea motiv.
- Cu privire la al cincilea aspect al celui de al doilea motiv
- 122 Reclamantele susțin, în esență, că metoda NCP cu NCP adoptată de Comisie ar fi arbitrară, întrucât, în alte cauze, Comisia ar fi considerat că cerințele prevăzute la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază erau îndeplinite, deoarece a acceptat să țină seama de prețurile de revânzare medii ponderate din Uniune sau chiar să admită un nivel de probă mai redus decât cel cerut în prezenta cauză.
- 123 Comisia contestă temeinicia acestui argument.
- 124 În primul rând, trebuie amintit că, în contextul unei proceduri de rambursare, Comisia dispune de o largă putere de apreciere cu scopul de a examina dacă sunt îndeplinite condițiile pentru nededucerea taxelor antidumping din prețul de export construit (punctul 70 de mai sus). Această putere de apreciere trebuie să fie exercitată de la caz la caz, în funcție de toate faptele relevante (a se vedea prin analogie Hotărârea Gestetner Holdings/Consiliul și Comisia, punctul 56 de mai sus, EU:C:1990:116, punctul 43).
- 125 În al doilea rând, condițiile privind nededucerea taxelor antidumping din calculul prețului de export trebuie să fie apreciate în lumina, pe de o parte, a elementelor de probă prezentate de importatorii care solicită nededucerea taxelor antidumping și, pe de altă parte, a circumstanțelor de fapt ale fiecărei cauze.
- 126 În consecință, argumentul reclamantelor întemeiat pe caracterul arbitrar al abordării adoptate de Comisie în deciziile atacate în raport cu practica sa anterioară, sau ulterioară, nu poate fi primit (a se vedea prin analogie Hotărârea din 7 mai 1991, Nakajima/Consiliul, C-69/89, Rec., EU:C:1991:186, punctul 119, Hotărârea din 17 decembrie 2010, EWRIA și alții/Comisia, T-369/08, Rep., EU:T:2010:549, punctul 93, și Hotărârea din 10 octombrie 2012, Ningbo Yonghong Fasteners/Consiliul, T-150/09, EU:T:2012:529, punctele 119 și 120).
- 127 În orice caz, este necesar să se constate că reclamantele nu au demonstrat că circumstanțele în discuție în prezenta cauză erau strict identice cu cele în discuție în celelalte proceduri de rambursare a taxelor antidumping sau de reexaminare pe care le-au amintit în susținerea argumentului lor întemeiat pe caracterul arbitrar al metodei NCP cu NCP.
- 128 Mai precis, este necesar să se arate că circumstanțele în discuție în prezenta cauză diferă de cele în discuție în cauzele aflate la originea Regulamentului de punere în aplicare (UE) nr. 60/2012 al Consiliului din 16 ianuarie 2012 de încheiere a reexaminării intermediare parțiale, în temeiul articolului 11 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1225/2009, a măsurilor antidumping aplicabile importurilor de ferosiliciu originar, printre altele, din Rusia (JO L 22, p. 1), prezentat de reclamante în anexa la cererea introductivă, și de Deciziile Comisiei din 10 august 2012 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de ferosiliciu originar din Rusia, prezentate de reclamante în anexă la scrisoarea din 24 noiembrie 2014 (denumite în continuare „cauzele denumite «ferosiliciu originar din Rusia»”). Astfel, în duplică și în ședință, pe de o parte, Comisia a explicat că, în cauzele denumite „ferosiliciu originar din Rusia”, regroupase produsul în cauză în patru NCP-uri și, prin urmare, examinase îndeplinirea condițiilor prevăzute la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază pentru fiecare NCP. Pe de altă parte, Comisia constatare că reflectarea taxelor antidumping avusese într-adevăr loc pentru unul dintre cele patru NCP-uri, care reprezenta mai mult de 80 % din tranzacțiile în cauză, ceea ce era suficient, potrivit acesteia, pentru a admite cererea de nededucere a taxelor antidumping din prețul de export construit în aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază

- 129 În schimb, în speță, este cert că pentru cinci din cele zece NCP-uri cele mai vândute nu s-a demonstrat că taxele antidumping fuseseră reflectate asupra clienților importatorului afiliat.
- 130 În acest context, reclamantele nu pot reproșa Comisiei că nu a adoptat, în orice caz, aceeași soluție ca în cauzele denumite „ferosiliciu originar din Rusia”.
- 131 Prin urmare, trebuie să se respingă al cincilea aspect al celui de al doilea motiv.
- Cu privire la al doilea aspect al celui de al doilea motiv
- 132 Reclamantele susțin, în esență, că deducerea integrală a taxelor antidumping din calculul prețului de export ar fi disproporționată întrucât aceasta include taxele achitate pentru modelele sau pentru NCP-urile pentru care a existat o reflectare asupra prețurilor de revânzare ulterioare. Astfel, Comisia ar fi eșuat în stabilirea unui preț de export și a unei marje de dumping medii ponderate fiabile.
- 133 Comisia contestă temeinicia acestor argumente.
- 134 Cu titlu introductiv, pe de o parte, trebuie amintit că articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază constituie o excepție de la regula „taxei asimilate unui cost”, stabilită la articolul 2 alineatul (9) al doilea paragraf din același regulament. Posibilitatea de a nu deduce taxele antidumping din prețul de export construit trebuie, așadar, să facă obiectul unei interpretări stricte (punctele 90 și 91 de mai sus).
- 135 Pe de altă parte, la sfârșitul examinării reflectării taxelor antidumping NCP cu NCP, Comisia a constatat că pentru un mare număr de NCP-uri nu se demonstrase că taxele antidumping fuseseră reflectate asupra prețurilor de revânzare și asupra prețurilor de vânzare în Uniune.
- 136 Cu toate acestea, analiza NCP cu NCP efectuată de Comisie a arătat de asemenea că pentru cinci din cele zece NCP-uri cele mai vândute prețurile de revânzare practice de importatorul afiliat în privința cumpărătorilor independenți cu sediul în Uniune reflectau taxele antidumping achitate. Or, astfel cum reiese din foaia de calcul întocmită de Comisie, anexată la e-mailul său din 26 iulie 2011 și prezentată de reclamante în anexa A.15 la cererea introductivă, cele cinci NCP-uri sus-menționate corespund, pe de o parte, unui volum de 119 523 de compresoare de aer vândute dintr-un volum total de 229 239 de compresoare de aer vândute în perioada de anchetă de rambursare de societățile importatoare afiliate producătorului-exportator cu sediul în Uniune și, pe de altă parte, la mai mult de 50 % din valoarea preț, costuri, asigurare și navlu totală a vânzărilor menționate.
- 137 Din perspectiva acestor reiterări și precizări trebuie analizat dacă Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere și, prin urmare, a încălcat articolul 2 alineatele (9) și (11) și articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, prin deducerea taxelor antidumping achitate de importatorul afiliat din prețul de export construit, deși această reflectare avusese loc pentru anumite NCP-uri.
- 138 Cu titlu introductiv, este necesar să se arate, astfel cum susțin, în mod întemeiat, reclamantele, că există o legătură irefutabilă între articolul 2 alineatul (9) și articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază.
- 139 Astfel, pe de o parte, articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază operează în mod expres o dublă trimitere la articolul 2 și la articolul 2 alineatul (9) din același regulament.
- 140 Pe de altă parte, în cadrul unei proceduri de reexaminare sau de rambursare a taxelor antidumping, examinarea reflectării taxelor antidumping asupra clienților unui importator afiliat, prevăzută la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, este o etapă din calcularea prețului de export construit în temeiul articolului 2 alineatul (9) din regulamentul menționat. Astfel, în funcție de

rezultatul obținut la finalul acestei examinări, taxele antidumping vor fi deduse din prețul de export construit și, prin urmare, vor avea un efect direct asupra cuantumului acestuia, în sensul că acesta va fi în mod necesar mai puțin ridicat decât în cazul în care taxele antidumping nu ar fi fost deduse.

- 141 În plus, trebuie observat că, cu cât prețul de export este mai redus, cu atât diferența față de valoarea normală va fi mai importantă și marja de dumping revizuită mai ridicată.
- 142 Articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază contribuie, așadar, la construirea prețului de export și, indirect, la calcularea marjei de dumping revizuite.
- 143 În acest context, Comisia trebuie să adopte metode coerente în scopul aplicării articolului 2 alineatele (9) și (11) și a articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază.
- 144 În această privință, trebuie amintit că, în scopul calculării prețului de export, atunci când produsul în cauză a fost vândut în Uniune prin intermediul importatorului afiliat, Comisia a considerat mai adecvat, având în vedere în special natura produsului în cauză, să verifice dacă reflectarea taxelor antidumping avusese loc pentru fiecare NCP.
- 145 În plus, Comisia a continuat această analiză NCP cu NCP, pe de o parte, prin calcularea unui preț de export mediu ponderat unic și a unei valori normale medii ponderate unice pentru fiecare NCP și, pe de altă parte, prin calcularea unei marje de dumping pentru fiecare NCP înainte de a calcula marja de dumping unică pentru produsul în cauză.
- 146 Cu toate acestea, Comisia nu a desprins toate consecințele metodei NCP cu NCP pe care ea însăși decisese să o aplice, întrucât a refuzat nededucerea taxelor antidumping din prețurile de export ale NCP-urilor pentru care taxele antidumping fuseseră totuși reflectate asupra prețurilor de revânzare și asupra prețurilor de vânzare ulterioare în Uniune. În consecință, Comisia a dedus integralitatea taxelor antidumping achitate din prețul de export construit în aplicarea articolului 2 alineatul (9) din regulamentul de bază, diminuând astfel în mod artificial prețul de export mediu ponderat unic pe NCP și, în consecință, majorând rata marjei de dumping revizuite a Nu Air Shanghai.
- 147 Având în vedere această constatare, trebuie statuat că Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere care afectează rata marjei de dumping revizuite și, prin urmare, cuantumul taxelor antidumping care trebuie să fie rambursate reclamantelor, amintindu-se că acesta rezultă din diferența dintre marja de dumping inițială și marja de dumping revizuită (punctul 13 de mai sus).
- 148 Argumentele invocate de Comisie nu pot infirma concluzia anterioară.
- 149 În primul rând, Comisia susține, în esență, că, în conformitate cu o interpretare strictă a articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, nu ar fi posibil să se deducă taxele antidumping achitate numai pentru anumite tranzacții, modele sau NCP, iar nu și pentru altele, întrucât acest fapt nu ar permite să se înlăture riscul unei eludări a taxei și al unei manipulari a prețurilor și ar fi, așadar, contrară obiectivului articolului 11 alineatul (10) din regulamentul de bază, care este acela de a exclude orice posibilitate de denaturare a prețurilor de revânzare și a prețurilor de vânzare ulterioare care rezultă dintr-o practică de dumping. Astfel, dacă s-ar admite nededucerea parțială a taxelor antidumping, importatorul afiliat ar putea institui mecanisme compensatorii interne, cu titlu de exemplu, reflectând taxele antidumping asupra prețului NCP-urilor pentru care cererea este puțin elastică, dar nu și asupra celui al altor NCP-uri pentru care cererea este foarte elastică.
- 150 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază nu stabilește o metodă pentru aprecierea faptului dacă taxele antidumping au fost reflectate în mod corespunzător asupra prețurilor de revânzare și asupra prețurilor de vânzare ulterioare în Uniune și, prin urmare, că Comisia dispune, în acest domeniu, de o largă marjă de apreciere (punctele 67-70 de mai sus). De asemenea, contrar celor susținute, în esență, de Comisie, articolul 11 alineatul (10) din

regulamentul de bază nu îi impune să deducă în mod sistematic totalitatea taxelor antidumping achitate într-o ipoteză precum cea în speță, în care examinarea reflectării taxelor antidumping potrivit unei metode NCP cu NCP nu a permis să se concluzioneze că această reflectare avusese loc pentru toate NCP-urile, ci numai pentru unele dintre ele.

151 Pe de altă parte, Comisia nu a demonstrat că, în speță, importatorul afiliat eludase taxa prin instituirea unor mecanisme compensatorii între NCP-urile cele mai vândute și NCP-urile mai puțin vândute sau între NCP-urile pentru care cererea era puțin elastică și cele pentru care aceasta era foarte elastică.

152 În consecință, argumentul Comisiei trebuie respins.

153 În al doilea rând, Comisia susține că nededucerea parțială a taxelor antidumping ar trebui să fie exclusă întrucât, în practică, aceasta ar fi inaplicabilă în privința produselor noi. Astfel, în absența unor produse comparabile vândute în timpul anchetei inițiale, ar fi imposibil să se verifice dacă prețurile lor de revânzare au crescut într-o măsură care să permită să reflecte taxele antidumping achitate.

154 Cu toate acestea, singura condiție prevăzută la articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază este aceea ca importatorul afiliat să furnizeze elemente de probă concludente privind reflectarea taxelor antidumping asupra prețurilor de revânzare și a prețurilor de vânzare ulterioare în Uniune.

155 În acest context, cu condiția de a fi „concludentă”, proba reflectării taxelor antidumping asupra prețurilor de revânzare și a prețurilor de vânzare ulterioare în Uniune poate fi făcută prin orice mijloc, iar nu numai prin comparația dintre prețurile de vânzare practicate înaintea impunerii taxelor antidumping și cele practicate ulterior.

156 În consecință, argumentul Comisiei trebuie respins.

157 Având în vedere ceea ce precedă, Comisia a săvârșit o eroare vădită de apreciere atunci când a dedus în mod global taxele antidumping, iar nu numai din prețurile de export ale NCP-urilor pentru care constatase, la finalul unei analize NCP cu NCP, că taxele nu fuseseră reflectate asupra prețurilor de revânzare și asupra prețurilor de vânzare ulterioare în Uniune și, prin urmare, a încălcat articolul 2 alineatele (9) și (11) și articolul 11 alineatul (10) din regulamentul de bază.

158 Or, nu se contestă că, în lipsa unei erori săvârșite de Comisie, cuantumul taxelor antidumping care trebuie să fie rambursate reclamantelor ar fi fost superior celui menționat la articolul 1 din deciziile atacate.

159 În consecință, trebuie să fie primit cel de al doilea aspect al celui de al doilea motiv și, prin urmare, primul capăt de cerere, anulându-se în parte deciziile atacate, în măsura în care Comisia nu a acordat reclamantelor o rambursare a taxelor antidumping achitate fără a fi datorate peste sumele menționate la articolul 1 din deciziile menționate, fără să fie necesar să se examineze primul motiv invocat în susținerea primului capăt de cerere.

Cu privire la al doilea capăt de cerere, vizând menținerea provizorie a efectelor deciziilor atacate, în temeiul articolului 264 TFUE

160 În esență, reclamantele solicită Tribunalului, în ipoteza în care s-ar admite primul capăt de cerere, să utilizeze competențele care îi sunt conferite în temeiul articolului 264 TFUE și, prin urmare, să dispună menținerea efectelor deciziilor atacate până la adoptarea de către Comisie a măsurilor necesare pentru a se conforma Hotărârii Tribunalului care urmează să fie pronunțată. În această privință, în primul rând, reclamantele susțin că, dacă deciziile atacate ar fi anulate, acest fapt le-ar obliga să plătească din nou autorităților competente totalitatea sumelor care le-au fost rambursate în

temeiul deciziilor menționate. În al doilea rând, reclamantele precizează că solicită doar rectificarea deciziilor atacate, iar nu anularea lor cu privire la toate punctele, întrucât acestea le dau, în parte, câștig de cauză.

161 Comisia nu ridică obiecții împotriva celui de al doilea capăt de cerere.

162 În această privință, este necesar să se amintească faptul că deciziile atacate trebuie să fie anulate în măsura în care Comisia a refuzat în parte să admită cererile de rambursare a taxelor antidumping formulate de reclamante și, prin urmare, nu le-a acordat nicio rambursare peste sumele menționate la articolul 1 din deciziile menționate, al căror quantum exact este de competența Comisiei să îl calculeze.

163 În aceste împrejurări, anularea în parte a deciziilor atacate nu are ca efect obligarea reclamantelor la plata către autoritățile competente a sumelor care le-au fost rambursate în temeiul deciziilor menționate.

164 Având în vedere ceea ce precedă, se impune respingerea argumentației reclamantelor ca inoperantă și, prin urmare, respingerea celui de al doilea capăt de cerere.

Cu privire la cheltuielile de judecată

165 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, partea care cade în pretenții cu privire la partea esențială a concluziilor sale este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată. Întrucât Comisia a căzut în pretenții, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată, conform concluziilor reclamantelor.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera întâi)

declară și hotărăște:

- 1) **Anulează articolul 1 din Deciziile C(2011) 8831 final, C(2011) 8825 final, C(2011) 8828 final și C(2011) 8810 final ale Comisiei din 6 decembrie 2011 privind cereri de rambursare a taxelor antidumping achitate pentru importurile de anumite compresoare origine din Republica Populară Chineză, în măsura în care nu acordă Einhell Germany AG, Hans Einhell Nederlands BV, Einhell France SAS și Hans Einhell Österreich GmbH o rambursare a taxelor antidumping achitate fără a fi datorate peste quantumurile care sunt menționate în acest articol.**
- 2) **Respinge acțiunea cu privire la restul motivelor.**
- 3) **Obligă Comisia Europeană la plata cheltuielilor de judecată.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 18 noiembrie 2015.

Semnături